

Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 Увп.І 14/10 (2008)
10.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића, Павела Јонаш, Биљане Тамбурковски Баковић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судским саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у по захтеву Скупштине Градске општине Лазаревац, коју заступа Јавно правобранилаштво Градске општине Лазаревац, за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду бр. 1416/07 од 16.10.2007. године, са противном страном А.А. из ..., .., у предмету давања у закуп грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 10.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Београду У. бр. 1416/07 од 16.10.2007. године, уважена је тужба тужиоца А.А. из ..., овде противне стране, поднета против одлуке Скупштине Градске општине Лазаревац 06-52/2007-IX од 03.05.2007. године, којом је одбијен његов приговор изјављен против одлуке председника Градске општине Лазаревац бр. 464-5/2007-01 од 28.02.2007. године, а којом се ставља ван снаге одлука председника Градске општине Лазаревац бр. 463-117/2006-06 од 28.12.2006. године, којом је тужиоцу додељен путем непосредне погодбе у закуп на 99 година остало неизграђено грађевинско земљиште у државној својини у циљу прибављања

одобрења за изградњу стамбено-пословног објекта у поступку легализације и то део катастарске парцеле бр. ..., у површини од 001,41 ха, уписане у ЗК уложак бр. ... КО ..., као државна својина, а корисник општина Лазаревац.

У захтеву за ванредно преиспитивање побијане пресуде Окружног суда у Београду, поднетог Врховном суду Србије, који је у томе суду заведен под Увп.І бр. 28/08, подносилац захтева истиче да је неоснован правни став Окружног суда да је стављање ван снаге одлуке о додели земљишта у закуп могуће спровести једнио у управном поступку, те да се не ради о акту располагања, како је то подносилац захтева у одговору на тужбу тврдио, јер је реч о ситуацији у којој се не може говорити о стеченом праву тужиоца, овде противне стране, због тога што је то право закупа, односно право коришћења додељеног земљишта оставарено на начин који је у супротности са важећим законским прописима. Предложио да суд захтев уважи и побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или је преиначи, тако што ће тужбу тужиоца одбити, као неосновану.

Противна страна А.А. из ... није доставио одговор на захтев за ванредно преиспитивање побијане пресуде, који му је уредно уручен.

Испитујући законитост побијане пресуде у границама захтева за ванредно преиспитивање, а на основу одредбе члана 48. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), који се према одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) има применити у овом случају, Управни суд, који је, сагласно одредби члана 29. став 1. у вези члана 90. став 1. и члана 98. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09) 01.01.2010. године преузео нерешене предмете Врховног суда Србије, по захтевима за ванредно преиспитивање поднетим до 31.12.2009. године, је оценом навода захтева и списка предмета нашао:

Захтев је неоснован.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио Окружни суд у Београду када је уважио тужбу тужиоца, овде противне странке, налазећи да је оспорено решење туженог органа донето уз битну повреду правила поступка из члана 235. став 1. у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97

и 31/01), као и одредби члана 235. став 2. истог Закона. Наиме, како се првостепени орган, у образложењу своје одлуке бр. 464-5/2007-01 од 28.02.2007. године, није позвао на правне прописе на основу којих је донео предметну одлуку, то је одлучујући по приговору тужиоца (противне стране) на наведену првостепену одлуку тужени орган основано нашао да је приговор тужиоца неоснован, па је исти оспореном одлуком одбио, због чега су, и по налажењу овог суда, уведеном управном поступку учињене битне повреде правила поступка из члана 235. став 1. у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Такође, правилно налази Окружни суд у побијаној пресуди, да одлуком туженог органа од 03.05.2007. године, нису цењени сви наводи приговора тужиоца на првостепену одлуку, а посебно они који указују да је првостепена одлука донета без позивања на правне прописе који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, због чега је тужени орган учинио битну повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

Цењени су сви наводи поднетог захтева, за које Управни суд налази да су неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда. Управни суд налази да је побијаном пресудом правилно цењен и навод из одговора на тужбу који се понавља и у поднетом захтеву, да оспорена одлука није управни акт, већ акт располагања. Наиме, и по налажењу овог суда, тужбом оспорена одлука има карактер управног акта у смислу члана 6. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), јер је тужени орган, као државни орган у вршењу јавних овлашћења решавао о одређеном праву тужиоца и то одлуком којом се ставља ван снаге одлука о додели у закуп предметне непокретности, коју користи општина Лазаревац, а која је акт располагања.

Налазећи да је побијаном пресудом Окружног суда у Београду није повређен закон на штету подносиоца захтева, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.11.2010.године, 19 Увп.І 14/10 (2008)

Записничар
Весна Карановић, с.р.

Председник већ-судија
Гордана Цакула, с.р.

За тачност отправака
управитељ писарнице

ЖК